

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. v. Quasi modo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Domínica Quasi modo

medadab ps illozum erit i stagno, ardenti
igne zc.

Sermo. v. Quasi modo.

E

Emus zc. Qui credit in filiū dī:
bz testimoniū dī in se. j. Jo. vi.
Talis gascendim? hierosolyā. Notan
dū aut p̄m Bern. qm̄ qdam credunt fide
mortua/ alij fide ficta/ alij fide pbata. De
p̄ma Jac. ij. Fides sine opibz mortua ē.
De sc̄da Lu. viij. Ad tps credunt: z in tpe
tentationis recedūt. De tertia Heb. xj.
Testimonio fidei pbati inuenti sunt.

Salutatio. **E**cce zc.

Prim? ar. In oīs dissensio repugnet
paci. Sic. qz oīs dissensio repugnat
zcordie. Contra Sancti doct. alijū dis
sentiant. Rndet Tho. ij. q. q. xxx. ar. ij. in
clutione. ij. argumēti. Ad amicitia nō re
q̄rit zcordia in opinionibz: sed zcordia in
p̄ncipalioribz z maioribz bonis q̄ntū ad af
fectū. Dissentire eīm in aliq̄bz p̄uis q̄si non
videt dissensus. Nihil ḡ pbibet charitatē
habētes: in opinionibz dissentire. Hec h̄ re
pugnat paci. qz opinioes p̄tinet ad intel
lectū: q̄ p̄cedit affectū q̄ p̄ pacē vnif. Quia
etiā dissensio in aliq̄bz paruis p̄cedit ex di
uersitate opinioū: dū vn? existimat id de
q̄ est dissensio p̄tinere ad p̄ncipale bonū/ in
q̄ conueniūt: z alius existimat non p̄tinere
Jo talis dissensio nō repugnat paci qual
h̄i p̄t in hac vita. Hec Tho. Pro fun
damento. Sic dicit p̄bs. ix. et bic. Ad ami
ciam p̄tinet zcordia in bonis p̄ferentibz
ad vitā: sed non ē ad h̄ necessaria zcordia i
opinionibz. Nā h̄mōi zcordia vix h̄i p̄t
qz vt dicit Terenti?. Quor hoies tot snie:
Cum ḡ q̄rit An oīs dissensio zc. Dic rñ.
vt s̄. Ex q̄ p̄clude qz sola dissensio affectio
nis ē pturbatiua pacis/ nec stare p̄t cū pa
ce. Non possunt ḡ boni pacē h̄re cum mal:
nec p̄t etiā esse in p̄nti vita pax in homine
plena/ inter rationem z sensualitatez. quia
affectio rationis repugnat affectioī sen
sualitat. Gal. v. Caro zcupiscit aduersus
sp̄m: z sp̄s aduer. carnē. Hec em̄ sibi inui
cē aduersant. vt non q̄cuqz vultz illa facia
tis. Et m̄lto min? pacē h̄re possum? imo

nēch̄re debem? ad demones et vicia. In
hac ḡ vita semp est nob indictū bellū Job
vij. Militia est vita hois sup terrā. Audi
te o p̄muli terre/ sic viuite/ sic agite virili
ter vt victoriā reportetis. ij. Tim. ij. Labo
ra sic bon? miles ch̄it: nec miremi si inter
dū cū vultis bona facere multā in vob sen
titis repugnantia. Figura Rec. iij. i ree
dificatione muroz. Hierlm̄ media ps iuue
nū faciebāt opus: z media ps parata erat
ad bellū vna manu faciebāt opus z altera
tenebat gladiū zc. Expone: qz penitentes
debent laborare ad reparationem sp̄ualis
edificij qd p̄ pctm̄ destructū erat. sed i hac
reparatione p̄m debent intendere ad bona
opa faciēda: p̄m ad tentationes repellē
das zc. Resistite diabolo: et fugiet a vob
Jacobi. iij.

Secund? ar. In p̄cedentibz simonibus
zc. Nunc de tertia q̄ est pax supnalis
eterne brificationis quā dñs discipul p̄zo
mittebat. Hec est pax dei que exapat oīm
sensū. P̄bit. iij. Dic itaqz euangeliū. qz p̄
dies octo: itez erant discipuli int? z Tho
mas cū eis. Anago gice. post dies octo. i.
post octauā eratē mundi q̄ est etas refur
gentiū. erant oēs discipuli parit int? in ce
lo: z tunc iesus stabit i medio eoz dās eis
aptam sui noticiā: sed tūc erūt oīno ianue
clausē. qz iā decetero nemo poterit illuc i
trare. Juxta illud Mat. xxv. Que parare
erant i trauerūt cū eo ad nuptias: z clausa
est ianua. Deinde in euangelio tria tangū
tur q̄ p̄tinent ad pacē supnā.

Primū ē declaratio hūanitat. z
Secm̄ ē recognitio diuinitat. z
Tertiū ē repromissio felicitat. z
Primū igit zc. Quia dñs qz rndens dubi
tationi thome. dic ei Infer digitū tuū huc
z vide ma. meas: z affer manū tuā z mit
te in lat? meū z noli ee incredul? sed fides.
q. d. Vide/ tanqz/ z experire. Dagnū cer
te fuit vulnus illud lateris in quo non dñs
gitū: sz manū mittere debebat. Et hui? la
terz aptura aptionē regni celestz siḡt. vt p̄
ueniam? ad eternā pacē Apo. ij. Ecce des
di corā te ostiū aprū. Scm̄ est recogni
tio diuinitat qz thomas cū cicatrices rel
tigit tūc stari corde credēdo z ore p̄fēdo
exclamas dixit. Dñs me? z de? me? q̄ me
creasti q̄ me redemisti q̄ me illuminasti.

mine fidei Theophilus. Qui prius infidelis fuerat: post lateri tactu optimu se ee theo logum ondit. Na duplici natura z vnica hystoriam edicit. dicendo em dñs me re cognoscit huanā naturā cui datū est totū creaturē dñsum. dicendo vero de me diuina naturā que oia cōdidit z fessus ē. In clara aut noticiā ipius diuinitatis z glōse dñi hūanitatē quā sic thomas z fessus est z sicut pax illa eternitatē. Joā. xvij. Hec ē vita eterna vt cognoscāt te solū verū deū z que misisti iesum chīm. Tertiu ē repro missio felicitatis qz di. iesus. Quia vidisti me thoma credidisti. Bti q non viderūt z crediderūt. In q spēaliter nos signati sumus q cū ea carne nō videm⁹ mente retine mus si tñ fide nram opib⁹ seqmur. Ille ei vere credit qui exeret opando qd credit. Lix. Cum aliq̄s nūc tpi b⁹ istis dixerit vna tpi b⁹ illis fuisse z vidisse chīm ml. a cula faciente: tūc excogitet q bti q nō vident z crediderunt. Considera aut p̄dicta cū q̄nta leticia ibāt discipuli vidētes dñm sic glōse suscitatur ab eo tā gratū pacē exē plū sibi dulcē oblatū. Vere tā habebāt p̄ ludia future pacē. Finalr aut ondit eu āge lista quōd vere credentib⁹ re promissa ē vita eterna in q̄ pax sūma z sicut. di. Vltra q̄ dē z alia signa fecit iesus in zspectu discipu loy suoy q non sūt scripta in libro h. Hec aut scripta sunt vt credat⁹ qz iesus est fili⁹ dei et vt credētes vitā habeat⁹ in noie ipi us. Lix. Dñdicit qm nō illi q credunt⁹ nobis vtilē ē credere cū subdit vt z cre dētes vitā habeat⁹ in noie ei⁹ p ipm. Ipe em est vita. Patz q̄ fides chri pducit in celeste pacē. D̄ q̄ desiderabil⁹ oino ē pax et q̄ iocūda. Dulcē q̄ dulce z gaudiosa disci pulis fuit illa saluatio pacē: quā terna pō ce eis obtulit in euā gelio. D̄ q̄ gigit fugie da sūt oia q̄ p̄turbant pacē cuiusmōi sūt i uida: ambitio: z supbia atq̄ auaricia. Lix. plū de pmo vt in scrib⁹ ioseph Gen. xxvij. De scdo in absalon z dauid patrē suoz. ij. Reg. xv. De tertio in pastorib⁹ loth Gen. xij. Propterea di. ps. Inq̄re pacē z pseq̄ re eam.

Tertius arti. Aud. zc. Cauetis q̄ ne faciatis ea q̄ paci repugnāt: z sic vos indignos reddatis pacē celesti. Na dic re

gula iuris. Non debet ex eo quis fructus consequi quod nifus extitit impugnare. Pone casum in eo q̄ impugnabat testamentū q̄ si id improbe dicit z succubuit q̄cqd ex tes tamento capiebat pdidit. ff. de inoffi. re. s. Douisse. Ad idē. xij. q. ij. q̄ p̄postez Dic causā ad longū. Et expone qz testamentus dñi est testamentū pacis. Na discipul⁹ dic Pacē relinq̄ vob pacē meā dorē.

Sermo. vij. Quasi modo

Ecce ascendi mus. Justificati ex fide spem habeam⁹ ad deū. Ro. v. Sic em ascendam⁹ hierosolymā. Hanc aut pa cem ad deū n̄ xie q̄rere debem⁹ p̄ tria. Primo p̄pter inuitationē gratiosā. Consi dera quanta sit dei benignitas q̄ nos sex uos contumaces z ingratos rogat de pa ce refo: manda cū eo postq̄ eū offendim⁹: di. Esa. xxvij. Pacē faciet mihi. Scdo p̄ p̄ter redemptionē copiosam. Sūma enim dei sapia q̄ nouit pacis p̄cium voluit pati z mori vt nobis pacē acquireret. Esa. liij. Disciplina pacis nostre sup eum et. liuo/ re eius sanati sumus oēs: nos q̄m oues er/ rauim⁹ vnusq̄sq̄ in viā suā zc. Sequitur Tradidit in mortē aiām suā zc. Et Col. ij. Pacificans p̄ sanguinem crucis ei⁹. Ter/ tio p̄pter adoptionem fructuosā. Job. xxij. Adq̄escite z habeto pacē cū eoz p̄ h̄ habe bis fruct⁹ optimos. Ecce zc.

Primus articulus An omnes appetant ascendere ad celestem hierusa/ lem vbi est vera beatitudo: Q̄ non. Pec catores spernunt beatitudinem. Peccatū enim est sp̄reto bono incōmutabili rebus cōmutabilibus adherere. Beatitudo au/ tem est bonum incommutabile. Contra Boetius. Inseta est mentibus hominū veri boni cupiditas. Respondet Scotus in. iij. distinct. xlix. Q̄ omnes summe ap petunt beatitudinē appetitu naturali que est ipsa natur alis inclinatio voluntatē ad actū suū. sic ei vnūq̄q̄ p̄fectibile naturalr appetit suā p̄fectionē. Appetitu at libero

